

GLOBALISTICKÉ HYENY ÚTOČÍ NA SVOBODU PROJEVU. Roste odpor proti cenzuře: Boj Westminsterské deklarace za svobodu projevu

- CZ24 News | 20. října 2023

EU: O tom, že je cenzura prosazována v EU, snad netřeba hovořit, svými cenzurními snahami se ostatně Brusel nijak netají. Cenzura však postupně zasahuje celý západní svět, který se ohání takzvanou „liberální demokracií,“ což je jen převlečený korporátní fašismus.

Westminsterská deklarace, která chce upozornit na tento totalitní nešvar, o němž ovšem mainstream tvrdí, že vůbec neexistuje, vznikla právě jako reakce na zavádění stále přísnější cenzury po celém světě.

Aktuálně se připomíná v Izraeli, kde byli umlčeni všichni takzvaní „konspirační teoretici.“

Jistě jste také zaznamenali reakce mnoha Izraelců, kteří se podívovali nad tím, že nebyli obyvatelé kibuců v okolí Gazy ochráněni před teroristy.

Asi nikdo kdo se zajímá o politiku nepochybuje, že tamní tajné služby, ale i všudypřítomná CIA, musely o chystaných útocích vědět, musely zaznamenat, že se do pásma Gazy přepravují zbraně či rakety.

Také však nebylo možné přehlédnout trénink bojovníků Hamásu a dalších bojůvek, které se měly výprav do Izraele účastnit.

Jenže podobné úvahy jsou nyní v Izraeli tabu.

Izraelský ministr komunikací Šlomo Karhi prosazuje předpisy, které by izraelské policii umožnily zatýkat civilisty, pokud se domnívá, že šíří informace, které by mohly poškodit národní morálku nebo sloužit jako základ pro nepřátelskou propagandu:

Jak [uvádí](#) nyní víceméně umlčená bloggerka Efrat Feningson, tak [izraelská policie od začátku války zatkla](#) asi 70 lidí, kteří údajně podněcovali proti Izraeli a podporovali strašlivý masakr Hamásu.

Kromě toho však úřady do svých snah o odstrašení zahrnují také „[konspirační teoretiky](#)“, kteří vznášejí otázky o tom, jak je možné, že izraelská veřejnost byla ponechána svému osudu bez řádné ochrany, a jak mohlo dojít k hroznému zabíjení ze 7. října.

Zatýkání podporovatelů Hamásu je samozřejmě naprosto pochopitelné, ale ono míření na „konspirační teoretiky“ se týká všech myslících občanů, kteří si kladou – zcela právem – mnohé otázky. A to už chápat nelze.

Ne náhodou jde o tytéž hlasy, které se ozývaly i v „době covidové,“ neboť pochopili, že Izraelci tehdy byli součástí experimentu.

Nedávno vznikla Westminsterská deklarace proti cenzuře, ke které se přidali právě ti, kdo byli umlčeni a již nesmí nahlas vyslovovat své pochyby o ničivé vládní politice...

Westminsterská deklarace

Jako novináři, umělci, autoři, aktivisté, technologové a akademici varujeme před rostoucí mezinárodní cenzurou, která hrozí narušit staleté demokratické normy.

Pocházíme z levice, pravice i ze středu, spojuje nás náš závazek k univerzálním lidským právům a svobodě projevu a všichni jsme hluboce znepokojeni pokusy označovat chráněný projev za „dezinformace“, „fake news“ a další špatně definované pojmy.

Toto zneužívání těchto pojmů vyústilo v cenzuru obyčejných lidí, novinářů a disidentů v zemích po celém světě.

Takový zásah do práva na svobodu projevu potlačuje platnou diskusi o záležitostech naléhavého veřejného zájmu a podkopává základní principy zastupitelské demokracie.

Vládní aktéři, společnosti provozující sociální média, univerzity a neziskovky po celém světě stále více pracují na tom, aby monitorovali občany a okrádali je o jejich hlasy. Tyto rozsáhlé koordinované snahy jsou někdy označovány jako „cenzurně-průmyslový komplex“.

Tento komplex často funguje prostřednictvím přímé vládní politiky. Úřady v Indii a Turecku si přisvojily pravomoc odstraňovat politický obsah ze sociálních médií. Zákodárný sbor v Německu a Nejvyšší soud v Brazílii kriminalizují politické projevy.

V jiných zemích hrozí, že opatření, jako je irský zákon o „nenávistných projevech“, skotský zákon o trestných činech z nenávisti, britský zákon o bezpečnosti na internetu a australský zákon o „dezinformacích,“ výrazně omezí svobodu projevu a vytvoří odrazující účinek.

Ale cenzurní průmyslový komplex operuje subtilnějšími metodami. Patří mezi ně filtrování viditelnosti, označování a manipulace s výsledky vyhledávačů.

Cenzoři sociálních médií již prostřednictvím deplatformingu a označování umlčeli zákonné názory na témata národního a geopolitického významu.

Učinili tak s plnou podporou „expertů na dezinformace“ a „ověřovatelů faktů“ v mainstreamových médiích, kteří opustili žurnalistické hodnoty debaty a intelektuálního bádání.

Jak odhalily Twitter Files, technologické společnosti často provádějí cenzurní „moderování obsahu“ v koordinaci s vládními agenturami a občanskou společností.

Akt Evropské unie o digitálních službách tento vztah brzy formalizuje tím, že poskytne data z platform „prověřeným výzkumným pracovníkům“ z neziskovek a akademické obce, čímž odsune naše práva na projev do rukou těchto nevolených a nikomu se nezodpovídajících subjektů.

Někteří politici a neziskovky se dokonce zaměřují na end-to-end šifrované aplikace pro zasílání zpráv, jako jsou WhatsApp, Signal a Telegram. Pokud bude end-to-end šifrování

prolomeno, nezbydou nám žádné cesty pro autentické soukromé konverzace v digitální sféře.

Přestože zahraniční dezinformace mezi státy jsou skutečným problémem, agentury určené k boji proti těmto hrozbám, jako je Agentura pro kybernetickou bezpečnost a bezpečnost infrastruktury ve Spojených státech, se stále více obracejí dovnitř proti veřejnosti.

Pod rouškou prevence škod a ochrany pravdy se s projevem zachází spíše jako s povolenou činností než jako s nezcizitelným právem.

Uvědomujeme si, že slova mohou někdy způsobit urážku, ale odmítáme myšlenku, že zraněné city a nepohodlí, i když akutní, jsou důvodem k cenzuře.

Otevřená diskuse je ústředním pilířem svobodné společnosti a je nezbytná pro to, aby se vlády zodpovídaly, posilovaly se zranitelné skupiny a snižovalo se riziko tyranie.

Ochrana projevu se netýká jen názorů, se kterými souhlasíme. Musíme usilovně chránit svobodu projevu u názorů, proti nimž se silně stavíme. Pouze ve veřejném prostoru mohou být tyto názory vyslyšeny a náležitě zpochybněny.

A co víc, znovu a znovu se nepopulární názory a myšlenky nakonec staly všeobecnou moudrostí. Tím, že naše společnosti označují určité politické nebo vědecké postoje za „dezinformace“ nebo „malinformace,“ riskují, že uvíznou ve falešných paradigmatech, která lidstvo oloupí o těžce nabyté znalosti a vymažou možnost získat nové znalosti. Svoboda projevu je naší nejlepší obranou proti dezinformacím.

Útok na svobodu projevu není jen o pokřivených pravidlech a regulacích, je to krize lidstva jako takového. Každá kampaň za rovnost a spravedlnost v historii se spoléhala na otevřené fórum, kde se vyjadřoval nesouhlas. V nesčetných příkladech, včetně zrušení otroctví a hnutí za občanská práva, závisel společenský pokrok na svobodě projevu.

Nechceme, aby naše děti vyrůstaly ve světě, kde žijí ve strachu říkat své názory. Chceme, aby vyrůstaly ve světě, kde mohou být jejich myšlenky vyjadřovány, zkoumány a otevřeně diskutovány – ve světě, který si zakladatelé našich demokracií představovali, když zakotvili svobodu projevu do našich zákonů a ústav.

První dodatek americké ústavy je silným příkladem toho, jak může být právo na svobodu projevu, tisku a svědomí pevně chráněno zákonem. Člověk nemusí souhlasit se Spojenými státy ve všech otázkách, aby uznal, že se jedná o životně důležitou „první svobodu,“ z níž vyplývají všechny ostatní svobody.

Pouze prostřednictvím svobody projevu můžeme odsoudit porušování našich práv a bojovat za nové svobody.

Existuje také jasná a silná mezinárodní ochrana svobody projevu. Všeobecná deklarace lidských práv byla sepsána v roce 1948 v reakci na zvěrstva spáchaná během druhé světové války.

Článek 11 Všeobecné deklarace lidských práv stanoví: „Každý má právo na svobodu přesvědčení a projevu. Toto právo zahrnuje svobodu nerušeně zastávat názory a vyhledávat, přijímat a rozšiřovat informace a myšlenky jakýmkoli prostředky a bez ohledu na hranice.“

I když může být nutné, aby vlády regulovaly některé aspekty sociálních médií, jako jsou věkové limity, tyto předpisy by nikdy neměly porušovat lidské právo na svobodu projevu.

Jak je objasněno článkem 19, důsledkem práva na svobodu projevu je právo na informace. V demokracii nemá nikdo monopol na to, co je považováno za pravdivé. Pravda musí být objevena spíše prostřednictvím dialogu a debaty – a pravdu nemůžeme objevit, aniž bychom připustili možnost omylu.

Cenzura ve jménu „zachování demokracie“ převrací to, co by mělo být systémem zastoupení zdola nahoru, na systém ideologické kontroly shora dolů. Tato cenzura je v konečném důsledku kontraproduktivní: zasévá nedůvěru, podněcuje radikalizaci a delegitimizuje demokratický proces.

V průběhu lidských dějin byly útoky na svobodu projevu předzvěstí útoků na všechny ostatní svobody. Režimy, které narušily svobodu projevu, vždy nevyhnutelně oslabily a poškodily další základní demokratické struktury.

Stejným způsobem elity, které dnes prosazují cenzuru, také podkopávají demokracii. Co se však změnilo, je široký rozsah a technologické nástroje, jejichž prostřednictvím lze cenzuru uzákonit.

Věříme, že svoboda projevu je nezbytná pro zajištění naší bezpečnosti před zneužíváním moci ze strany státu – zneužíváním, které historicky představovalo mnohem větší hrozbu než slova osamělých jednotlivců nebo dokonce organizovaných skupin. V zájmu lidského blaha a rozkvětu činíme následující 3 výzvy k akci.

- Vyzýváme vlády a mezinárodní organizace, aby plnily své povinnosti vůči lidem a dodržovaly článek 19 Všeobecné deklarace lidských práv.
- Vyzýváme technologické korporace, aby se zavázaly chránit digitální veřejný prostor, jak je definován v článku 19 Všeobecné deklarace lidských práv, a zdržely se politicky motivované cenzury, cenzury nesouhlasných hlasů a cenzury politických názorů.
- A nakonec vyzýváme širokou veřejnost, aby se k nám připojila v boji za zachování demokratických práv lidí. Legislativní změny nestačí. Musíme také od základů vybudovat atmosféru svobody projevu tím, že odmítneme atmosféru nesnášenlivosti, která podporuje autocenzuru a která u mnoha lidí vytváří zbytečné osobní spory. Namísto strachu a dogmatismu musíme přijmout bádání a debatu.

Stojíme za vaším právem klást otázky. Vášnivé hádky, dokonce i ty, které mohou způsobit úzkost, jsou mnohem lepší než žádné hádky.

Cenzura nás okrádá o bohatství života samotného. Svoboda projevu je základem pro vytvoření smysluplného života a vzkvétajícího lidstva – prostřednictvím umění, poezie, dramatu, příběhu, filozofie, písně a dalších.

Toto prohlášení bylo výsledkem úvodního setkání bojovníků za svobodu projevu z celého světa, kteří se sešli ve Westminsteru v Londýně na konci června 2023.

Jako signatáři tohoto prohlášení máme zásadní politické a ideologické neshody. Avšak pouze tím, že se spojíme, porazíme pronikající síly cenzury, abychom si mohli udržet schopnost otevřeně diskutovat a vzájemně se vyzývat. Právě v duchu odlišnosti a diskuse podepisujeme Westminsterskou deklaraci.

Tolik [z deklarace](#), pod kterou se podepsalo 138 novinářů z celého světa (z ČR ani Slovenska tam není uveden nikdo). Jak vidíte, tak reaguje zejména na cenzuru, která se v posledních letech utužuje po celém světě.

Nyní na ni upozorňují právě v Izraeli, kde je díky umlčování kritických hlasů zřejmě nejaktuálnější...

[ZDROJ](#)

Zpracoval: Slovanka/Necenzurovaná Pravda